

Men kan ministeren bekræfte, at Danmark har kun halvdelen af sin udenrigshandel – halvdelen af importen og halvdelen af eksporten – med de 11 euroområder? Den anden halvdel går til verden udenfor, bl.a. Sverige, Norge, England og USA. Derved foregår halvdelen af vores udenrigshandel faktisk med verden uden for euroland, og derfor er der et problem, som er uholdbart. Og hvis euroen fortsat falder og trækker kronen med ned, så bliver den jo trukket mere med ned af disse forhold end af euroen i sig selv.

Det kan være lidt svært at forstå, men vi får de negative virkninger på inflationen, bytteforholdet, udlandsgældens opskrivning. Derfor er der et problem. Vil man enten i en sådan situation gå over til den svenske, flydende valutakurspolitik, eller vil man bede om en ny centralkurs i forhold til euroen, altså opskrive den danske krone 3-4 pct.?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg gør mig ingen forhåbning om at kunne svare, så de tre spørgere bliver tilfredse, når det drejer sig om politiske uenigheder og ikke faktuelle forhold, og det her drejer sig om politiske uenigheder.

Dernæst til hr. Peter Skaarup: Det er i virkeligheden en u hensigtsmæssig terminologi at tale om en stærk eller svag euro. Det, hele europrojektet går ud på, er en stabil euro, og hvordan måler man det? Det måler man i forhold til prisudviklingen, inflationsudviklingen. Det er det, der er interessant, og det er det, der er hele hensigten. Det er ikke at have en bestemt kurs i forhold til dollar eller yen eller nogen anden valuta uden for euroen.

Og hvis man ser det ud fra dét succesmål, som er det egentlige succesmål, har vi en stabil euro, meget stabil, og det er jeg glad for, og ud fra den betragtning er det sund fornuft, at Danmark er knyttet til den.

Det er rigtigt, som hr. Frank Dahlgaard spørger om, at 50 pct. af vores eksport går til euroområdet, ca. 2/3 af vores eksport går til EU-området, og resten går ud uden for EU. Og det er selvfølgelig et valg, hvor man vil knytte sin valuta til. Valget er truffet i 1992, en politisk afgørelse. Vi hører til i EU-området, EU er en økonomisk enhed. Det er kun i størrelsesordenen 8 pct. af den samlede EU-produktion, der går ud af EU, så vi er i en stærk økonomisk enhed, som har stor glæde af hinanden med henblik på en høj varig beskæftigelse.

England og Sverige var jo, før de ikke kunne løfte den opgave, knyttet til dels i EMS'en og dels ensidigt knyttet til ECU'en. I valutauroen i 1992 faldt begge de to valutaer ud. Det, de har valgt, er den næstbedste løsning, fordi de ikke magtede at blive i fastkurspolitikken. Det er bare ærgerligt for dem. Danmark skal ikke gå den vej.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det tog lige lidt tid at komme sig over den dér udtalelse fra ministeren om, at euroen var den største historiske landvinding i dette årtusind. Altså i betragtning af, at det nu snart udrinder, vil jeg da sige til økonomiministeren, at det er nok at tage munden lidt rigelig fuld.

Men det, jeg bare ville bede ministeren bekræfte, er egentlig indlysende, det er bare, at så længe vi har den nuværende tilknytning til euroen i stedet for at være med i af euroen, kan vi tage den her type debatter og diskutere, om det er en fordel for Danmark at være knyttet til euroen, fordi vi har muligheden for at lade være med at være knyttet til euroen, men hvis vi konverterer den danske krone til euroen, kvitter den danske krone og melder os ind i euroen, så har vi ikke mere muligheden for at diskutere, om det er en fordel for Danmark at være med i et valutaområde, der falder i værdi med den nedskrivning af vores valuta, som det indebærer.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at jeg synes, at regeringen bevæger sig meget langt fra virkelighedens verden. Når man hører økonomiministeren tale om de her ting, er det, som om det hele er en fantastisk succes, og det går bare helt fantastisk godt. Og der er vi nok ude i det, som mange regeringer i forhold til EU, ikke bare euroen, men også generelt i forhold til EU og EF, har gjort til et problem for dem selv, nemlig at man ikke vil erkende, at der også er nogle svagheder, nogle fejl, nogle dårlige ting, ved samarbejdet. Det samme ser vi, at en række dagblade gør; jeg kan bare kort læse op fra et førende dansk dagblad, da euroen blev indført: »Euroen har vist sig som en brølende stærk supervaluta. Den har indtaget sin plads som en verdensvaluta på linje med dollar og yen,« og man tilføjer: »En stærk, sikker og solid valuta styrker udsigten til fortsat rentefald.«

Nu, når den er gået ned, når den har mistet de 20 pct. i forhold til dollaren, så siger man i